

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Yhteiskuntahistorian laitos
Tekijä-Författare-Author Peltovuori, Timo		
Työn nimi-Arbetets titel-Title Nicaraguan vallankumous ja sandinistien liittolaispolitiikka		
Oppiaine-Läroämne-Subject Poliittinen historia		
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu	Aika-Datum-Month and year 2001-09-05	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages Kansilehti + 148 s., lyhennelista 3 s., sisällysluettelo 1 s. ja lähteet 4 s.
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Nicaraguassa tehtiin vuonna 1979 vasemmistolaisten sandinistisissien (FSLN) johdolla vallankumous, jossa syrjäytettiin Yhdysvaltojen tuella maata hallinnut diktaattori Anastasio Somoza. Somozan sukudynastia oli pysynyt vallassa mm. Yhdysvaltain kouluttaman kansalliskaartin avulla lähes keskeytyksettä aina v. 1934 lähtien. Sandinistit taas hallitsivat Nicaraguaa aina vuoteen 1990, jolloin he joutuivat luopumaan vallasta hävittyään vaaleissa yhdistyneelle porvarilliselle oppositiolle.</p> <p>Vallanvaihtoa edelsi kuitenkin lähes koko 1980-luvun kestänyt contra-sodaksi kutsuttu verinen sisällissota. Contra-sissit olivat entisiä kansalliskaartilaisia ja sandinistien politiikkaan tyytymättömiä entisiä sandinisteja. Yhdysvallat rahoitti avoimesti contrien toimintaa. Sandinistihallitus sai vastaavana aikana taloudellista tukea lähinnä Länsi-Euroopan hallituksilta, Kuubalta ja Neuvostoliitolta.</p> <p>Sandinistien ideologia oli kansallismielistä, mutta myös marxilaista. Rintamassa vaikutti kolme pääsuuntausta, jotka yhdistivät voimansa juuri ennen vallankumouksen lopullista toteuttamista. Tutkielmassa kuvataan myös näiden suuntausten keskinäisiä suhteita.</p> <p>Tutkielmassa esitetään Nicaraguan sandinistisen vallankumouksen vaiheet ja esitellään sandinistien esikuva Augusto Caesár Sandino (1895-1934). Sandinistien vallankumouksen (1961-1979) liittolaispolitiikkaa verrataan aikaisempiin sosialismiin tähänneisiin vallankumouksiin. Sandinistien tilanteen määrittelylle, liittolaispolitiikalle ja viholliskuvien rakentamiselle pyritään osoittamaan yhdeksi selkeäksi esikuvaksi fasismin vastainen kansanrintama 1930-luvulta, joka taas oli lainannut liittolaispolitiikkaansa aineksia sandinistien esikuvalta Sandinolta. Sandinistien ideologia osoitetaan läheiseksi marxismi-leninismille. Marxismi-leninismi ymmärretään tässä työssä kulloisenkin tarpeen mukaan kehittyväksi ja muuttuvaksi traditioksi, jonka jotkut muodot ovat lähellä sandinismia.</p> <p>Lopuksi tutkielmassa palataan syihin, miksi kehitys Nicaraguassa ei edennyt samaan suuntaan kuin esimerkiksi kansanrintamien kautta kansandemokratioihin siirtyneissä Itä-Euroopan maissa. Tutkielmassa haetaan syitä myös siihen, miksi sandinistien tiukimman osan alkuperäiset marxilais-leniniläiset tavoitteet loivenivat 1990-luvun lopulle tultaessa lähinnä sosialidemokraattisiksi.</p> <p>Tärkeimpinä lähteinä on käytetty sandinistien omia julkilausumia, haastatteluja sekä niitä vallankumouksen klassikoiden alkuperäislähteitä, jotka liittyvät kansanrintamastrategiaan. Lähteinä on käytetty myös sandinisteista 1980- ja 1990-luvulla tehtyjä tutkimuksia sekä joitain sandinistien omia muistelmia. Lisäksi tutkimuksessa on seurattu nicaragualaisia sanoma- ja aikakauslehtiä.</p>		
<p>Avainsanat-Nyckelord-Keywords</p> <p>vallankumoukset - Nicaragua (ysa)</p> <p>liittoutuminen - kansanrintama - Nicaragua (ysa)</p> <p>strategia - sandinistit - Nicaragua</p>		
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited		
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information		